

CONSTITUCIÓ D'UN FRONT CONTRA EL PODER FINANCER

El sistema financer es troba en el centre de l'economia de mercat i té la funció de proveir l'economia dels fluxos que l'alimenten; podríem dir que és el cor de la vida econòmica. El problema, actualment, és que el sistema financer ja no està al servei de l'economia productiva, sinó d'una economia especulativa, prioritàriament.

Tant en l'àmbit estatal com mundial, el poder econòmic-financer marca les polítiques neoliberals que ens estan conduint a la liquidació del sector públic i de l'estat social.

És per això que creiem que qualsevol moviment ciutadà que reivindiqui el bé comú i un repartiment més equitatiu de la riquesa, ha de posar en el centre de la seva activitat la lluita contra el poder econòmic-financer actual.

En aquest moment existeixen nombrosos moviments sectorials de defensa dels afectats per determinats abusos del sistema financer (PAH, preferents, swapps, clips, etc.), a més de col·lectius que qüestionen el funcionament antisocial i antidemocràtic de les finances (Plataforma Auditoria Ciutadana del Deute, 15M Pa Rato, BBV i Santander sense armes, ATTAC, etc.). Per tant considerem imprescindible la constitució d'un moviment que denunciï tots aquests abusos de forma unitària i que plantegi alternatives.

El primer pas consistiria a aconseguir que tots els moviments sectorials i els ciutadans interessats confluïssin per tal d'establir uns objectius comuns. A mig termini hauríem de convertir-nos en un moviment transversal i massiu perquè, objectivament, la immensa majoria de la població és víctima de les polítiques i intervencions abusives derivades de l'actual sistema econòmic-financer.

Evidentment existeixen obstacles importants, a causa de la interrelació entre el poder financer, el polític, les elits sindicals i els mitjans de comunicació.

Els objectius a aconseguir són de tipus molt divers i han de tractar-se a diversos nivells. En un món globalitzat, on existeix una llibertat total de moviment de capitals, determinats objectius han de plantejar-se de forma global: la regulació del sistema financer mundial, amb el retorn a la separació entre banca comercial i banca financera; la prohibició de mercats de futurs i derivats sobre determinats productes, i la regulació i control sobre d'altres; la desaparició dels paraïsos fiscals; el fre de l'economia especulativa, la imposició de taxes que facin possible aquest fre, etc.

Això no impedeix que en l'àmbit estatal, puguin plantejar-se lluites locals que permetin empènyer en aquesta direcció.

Les prioritats d'aquest Front contra el poder financer seran:

-Exigir responsabilitats als gestors de les entitats financeres i a les institucions reguladores que no han complert la seva funció.

És el moment de demanar responsabilitats als gestors de les entitats bancàries per la seva catastròfica actuació, i també als organismes que no han complert amb la seva missió reguladora: Banc d'Espanya, Banc Central Europeu i empreses auditores taxadores i de qualificació.

És absolutament immoral que el cost monumental que està suportant el conjunt de la ciutadania no tingui repercussió en els patrimonis i en la situació personal dels directius bancaris, reguladors, i alguns representants polítics i sindicals amb responsabilitats en la gestió de les entitats bancàries.

-Posar fi als ajuts públics sense condicions a les entitats financeres.

L'Estat ha de ser accionista de les entitats financeres, per les aportacions realitzades en el moment de la seva convertibilitat. Si això s'hagués fet en el procés de salvament de les caixes, l'Estat ja seria accionista majoritari.

Les aportacions públiques als bancs, que superen els 150.000 milions d'euros, signifiquen un increment del deute públic i una evident assumpció de pèrdues avui impossibles de quantificar. En cap cas no han comportat un increment del crèdit a particulars i pimes, essent els màxims beneficiaris d'aquest salvament els bancs alemanys i d'altres països del centre i nord d'Europa.

-Dir NO a la creació del banc dolent públic.

L'actual proposta del Govern pretén esborrar les pèrdues financeres, i transforma el deute privat en públic, de manera que carrega el cost i risc dels productes tòxics sobre la ciutadania.

-Exigir una nova regulació de la banca.

- ***Evitar la imposició de condicions abusives en l'exercici bancari:***
És un escàndol que la simple notificació d'un canvi de condicions al Banc d' Espanya, permeti canviar les condicions contractuals entre banc i clients.
- ***Regular la venda de productes:***
Ens referim a aquells productes totalment inadequats per al client particular, o comercialitzats de forma abusiva, mitjançant vendes forçades o lligades a la concessió d'operacions. Molts d'aquests productes no són nocius en si mateixos sinó per l'ús arbitrari que se'n fa, perquè s'han comercialitzat amb l'únic objectiu d'augmentar els ingressos mitjançant les comissions, amb el ple coneixement per part de les entitats d'estar perjudicant els clients.
- ***Aconseguir que no es comercialitzin productes no ètics:***
Aquests productes es basen en l'especulació sobre aliments, matèries primeres, etc. que estan arruïnant països i poblacions.
- ***Posar fi al negoci que per a les entitats bancàries suposa invertir en deute públic a tipus elevats, amb fons proporcionats pel Banc Central Europeu a baix cost:***
És inadmissible que la factura pels interessos del deute públic creixi generant negoci per a la banca, mentre es tanquen serveis sanitaris, educatius, culturals, etc.
- ***Canviar la legislació hipotecària que actualment beneficia la banca i vulnera els drets del ciutadà:***
Cal treballar per la ILP sobre dació en pagament (reclamada per la PAH -Plataforma Afectats per la Hipoteca), distingint entre el finançament de primera residència i l'especulatiu.
- ***Posar fi a la participació de la banca en el manteniment de paraïsos fiscals:***

L'existència de filials bancàries en paraïsos fiscals facilita una fiscalitat a la carta. Paral·lelament, les entitats proporcionen als seus 'millors clients' l'opció d'obrir comptes en aquestes filials, o en participades, col·laborant així de manera eficaç amb el frau fiscal o l'ocultació de diner d'origen il·legal.

Posar fi a la política de sous milionaris per als directius de la banca:

Es tracta de sous aconseguits gràcies a incentius desmesurats. Aquests incentius requereixen resultats a curt termini i exigeixen polítiques d'inversió i negoci que tenen poc a veure amb un bon servei al client.

-Qüestionar el pagament del deute:

Un deute que en un principi no és públic, com se'ns vol fer creure, sinó que la major part s'ha generat per un traspàs de deute privat a deute públic (amb el salvament dels bancs per part de l'Estat).

És urgent auditar el deute i no pagar la part assumida de manera il·legítima, tal com reclama la Plataforma Auditoria Ciutadana del Deute.

-Promoure la creació d'una BANCA PÚBLICA i difondre sistemes alternatius de finançament i estalvi:

A part d'aconseguir una major regulació i frenar l'economia especulativa, ha de ser un objectiu central d'aquest front promoure una **banca pública ètica i amb control social**. La necessitat que existeixi una banca pública es fa evident en aquest moment en el qual quantitats ingents de capital públic s'estan gastant per salvar entitats bancàries privades que, amb motiu d'una gestió nefasta, han arribat al límit del col·lapse.

És totalment necessari desmuntar la fal·làcia que allò públic és sinònim de mala gestió i allò privat ho és de gestió eficient. La realitat és que la gestió privada a la banca té com a objectiu l'enriquiment ràpid d'uns pocs, menyspreant l'interès de la majoria. Les grans corporacions tenen ineficiències totalment demostrades, a banda de corrupteles i grups de pressió a dintre que no prioritzen en absolut una bona gestió.

Una banca pública al servei d'allò comú és un instrument clau per desenvolupar polítiques actives de benestar social i redistribució.

Barcelona, octubre de 2012